

עין משפט
נר מצוה
יז:

קח א מ"י פ"ג מ"ה
כלים הלכה א ופ"ג
הלכה ב:
קט ב שם פ"ג ה' ג:
ק' ג שם הלכה ד:
קיא ד שם הלכה ג:
ק"ב ה מ"י פ"ה מ"ה
סוטה הלכה יד קמג
עשק מג טו"ע א"ח ס'
תרלג קט"ף א:

דביע חנאל

[illegible]

סוכה פרק ראשון סוכה

הבגד ג' ק"ג ג' משנה היא נמשכת כלים פרק כ"ו [מ"ב] וה"א
 מיתמא הבגד מטמא משום ג' על ג' למדום ומשום ג' על
 ג' לטמא מה השק ארבעה על ארבעה והעור חמשה על חמשה
 ומפז ששה על ששה שריו למדום ולטמא מה והשחא הבגד ג'

משום שיעורא ולא
שיעורא הוא כיון דלא
לא מצטרפי אלא לי
משום הפלגה מה
מה לי אתפלג בסכך
אבי ולמר נמי נהי
בסוכה גדולה כאלו
שיעוריהו ו"ל הת
שיעוריהו להדדי הוא
לשיעורא דסוכה הוא
שיעוריהו להדדי לא
שלישה על שלשה ה
העור חמשה על חמש
י"תני עלה ה"בגד וה
והמפץ מצטרפי זה
מעמא אמר רבי שמ
וראו למא מושב כ
טפה על טפה טמא
ואמר רבי שמעון בן
הואיל וראוי (ל'טמל')
אמרי להא שמעתא
מתנו אמר רב יהודה
פסול באמצע פוסל ב
בארבע אמות ורב
באמצע בארבע אמות
שהוא רחב ארבעה

לרב דאמר בין באמ"ר
אמות מישום הכי כשר
באמצע בארבעה אמי
עסקינן מן הצד תא
מצטרפין שני נסריים
אומר נסרים כסדינין
דאמר רב בין באמצע
אמות מאי מצטרפין
לחך לישנא דאמר
היכי דמי אי דאית בה
אי דליית בהו ד' קניי
דאית בהו ארבעה ו
לארבע אמות מן הצד
של ארו שיש בהן ד'
בהן ד' רבי מאיר פונו

שאלו

[illegible]

משום שיעורא ונלא שיעורא הוא. דאדבע אמות הוא שיעור לפסול ובפסות מחאן אינו שיעור לפסול ואין הטעם משום דופן עקומה אלא כך שיעורו לפסול הלכא למשה מסמי כשאר כל השיעורין: האי לאו שיעורא הוא כיון דלא שוו גרסינן. ולא גרסינן וכוון: אלא לרידבן

דאמירטיו שיעורא דירבו מאס
פסגה. דהא ארבעה דקאמירטיו לא
מנן להו במתמיון לענין סכך פסול
והא סבירא מנא לכו אמון היינו
טעמייהו מאס דכלל מקוס חשיבין
ד' טפחים להיות מקוס חסוד לעצמן
אחס אומרים שאך זה מקוס הוא
לעצמן וחזון בסוכה זו לעשותה
כשמים ואין דפנות להם מה לי אחסבל
כ'': כסוכה קטנה. שיעורא
מזומא: מן לא שון שיעוריהו. כסוכה
כרחק אחד זה ואחד זה פסולה בג'
טפחים כדיון דנפק מותרה לבוד חשיב
לגזוריה לשיעוריה דסוכה וכיון דשון
שיעוריה לענין שום סוכה ליטערפין:
אל פס. דשמיס פסולי' בה בג'
לא מאס דשון שיעורן לפסול אלא
מאס דליתיה לשיעורא דסוכה: כסגד
ג' על ג'. טפחים אס יחדו למשכב
הזב טעמא לעשות א"כ הטעמא
דמשכב הזב או כזכרסו: כסגד
והשק. הוחיל וממנן קרוב להיות
זה: מאטרפין. להשלים את הקל
שאס אין כשק ד' כסגד שהוא חמור
משלימו אכל השק אינו משלים כסגד
החמור: שק. מנהג של עוים עוים
והוא עב יוחר מן כסגד ואינו מגיע
לעוביו של עור: וכן השק והשור
מאטרפין. להשלים שק את שיעור
העור: מה שער. מאטרפין הוחיל
וראוי' כ' טפחים אחד לעומא מושב
הזב: כדפנן הפקטע מכולן. מאחד
מכל אלו קילע טפה על טפה. מקטע
משמיהו קצוב קצוב כזאמל ומתקטע
יפה אפילו אין לו אלא טפה על טפה
טעמא דמפרש: הוחיל וראוי' ליעלו.
לעשותו טלא ע"י מרדעת החמור
כסגד בית מושב האדם ומיון דשון
שיעוריהו כחשד מעוממאן הזב
ליטערפין א"כ הנומאח חמוראית

בארבי

[illegible]

123

מסורת הש"ס

(א) שבת ע"י ע"ש ע"ש
כלים פכ"ו מ"ב (ב) חצילה
ת"א (ג) כלים שם ח"ד,
(ד) ו"ל לנולד ב"א בערך.
(ה) ולפ"ל ד"א (ו) שם,
(ז) שם: ולקח ל"א (ח) ושיך
לקחן ע"א"ל (ט) ונחמ"ל
והשיי' תוס' שם בחצילה
חתא ש"ק עמד לנולה
וע"ש פירושיו עולה היא
חצילה.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

(א) חסר כאן ו"ל ד' פסולה
אין בהם ד' טמאים ד"מ פסול
וד"י משכור ומודה ד"ת וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones